

Tegnap Szeged vendége volt, ma Vásárhelyre látogat Mádl Ferenc

Arcképcsarnokot avattak

Folytatás az 1. oldalról

A rektori köszöntőt követően Zseni Anikó ünnepélyes esküt tett, majd *Mezősi Gábor*, az egyetem természettudományi karának dékánja ismertette a doktorjelölt életútját. Miután a dékán feljogosította a doktori cím viselésére Zseni Anikót, az ifjú doktor átvette a köztársasági elnöktől a tanulmányi eredményeiért járó Köztársasági Aranygyűrűt, és megtartotta bemutatkozó előadását.

A tanácsülés után Mádl Ferenc felavatta az SZTE első és második emelet közötti lépcsőforduló-jában kialakított rektori arcképcsarnokot, amely a kolozsvári egyetem Szegedre helyezésétől, 1921-től állít emléket a jogelőd intézmények vezetőinek.

A köztársasági elnök avatóbeszédében kiemelte, hogy a szegedi egyetem régóta dicsősége a felsőoktatásnak, igazi fellegetára a tudománynak.

Az egyetemi ünnepség végeztével az államfő és felesége rövid sétát tett a rektorral Szeged Belvárosában.

– A ferences lelkiség a szolgáló szeretet hatékonyságáról tesz tanúbizonyságot napjainkban is, ennek gyakorlása teszi sikeressé a ferences rendet immár hétszázhetvenöt esztendeje – fogalmazott *Mádl Ferenc*, aki a szegedi, alsóvárosi ferencesek meghívását elfogadva részt vett a tranzituson, a rend legnagyobb ünnepén. Csaknem ötszáz esztendeje ugyanis, hogy október 3-án, a Szeged-alsóvárosi ferences közösség megemlékezik alapítójuk,

Az államfő és felesége részt vett a ferencesek ünnepi szentmiséjén is.

Fotó: Miskolczy Róbert

Assisi Szent Ferenc haláláról, és „tranzitusáról”, azaz mennyei „utazásáról”.

Az este fél hatkor megkezdett ünnepi szentmisén szentbeszédet mondott *Magyar Gergely* tartományfőnök, ezt követően a ferences testvérek „A szolgálat hatalma” címmel rövid színjátékot adtak elő szent alapítójuk életéből, végezetül, énekszóval emlékeztek Ferenc gyötrelmes és egyben gyönyörű haláláról. A köztársasági elnök az ünnepet követően elfogadta a közösség invitálását, és emlékező beszédet mondott a rendház nagytermé-

ben, amelyre hivatalosak voltak a szentmisén résztvevő hívek is. Az államfő egyben bezárta a jubileumi év kezdetén – azaz épp egy esztendeje – megnyitott ferences kiállítását.

A köztársasági elnök minde előtt a rendalapítót méltatta, s kijelentette: a hiányos történelmi műveltségük nevezhetik sőténnek azt a középkort, ahol olyan karizmatikus személyiség taníthatott és társadalmi rétegeket mozgathatott meg, mint Assisi Ferenc. Az alapító halálát követően alig két esztendővel már Magyarországon is működtek fe-

rencések, mutatott rá az államfő, aki kiemelte: azóta is missziós területként hintik a hit és a kultúra magvait. Előadásából még kiderült: a ferencesek szolgáló szeretete az, ami igazán sikeressé teszi lelki és kulturális tevékenységüket, amelyre ma is szükség van, hiszen sokféle lelki értékesítés tapasztalható.

A tegnapi szegedi programok után ma Hódmezővásárhelyen az 50. őszi tárlaton vesz részt az államfő. Mádl Ferenc *Lázár János* polgármesterrel közösen nyitja meg az idei jubileumi tárlatot.

G. SZ. L.–I. SZ.

A megyei közgyűlés megvizsgálja a múzeum szerződését

Jól fizetik az ásatáson a régészt

Folytatás az 1. oldalról

Lapunk kérdésére baloldali képviselők elmondták: igazságtalannak tartják – s velük együtt biztosan a múzeumban dolgozók egy része is így gondolja –, hogy miközben a régészek a számukra jelentős pénz, a napi több tízezer forintos jövedelmet biztosító ásatásokon dolgoznak, alapbérüket továbbra is a múzeum költségvetéséből kell biztosítani. Közben más részek a múzeumon belül szűkölködnek. Más vélemény szerint az, hogy a közgyűlés hivatala bekérte az rt.-vel kötött szerződést, a múzeumigazgató-választás kampányának egyik következménye. Akkoriban hangzott el az az igény, hogy igazságo-

sabban kellene elosztani az így érkező összegeket az intézményen belül.

A közgyűlésen a polgári frakció a múzeumigazgató védelmére kelt. *Balászi Csaba* frakcióvezető azt mondta, példa nélküli eljárás lenne, ha a megyei közgyűlés a régészek alapbérét – mintegy harmincmillió forintot – viszsza venné a múzeumtól. Hiszen ha máskor, másutt végeznek ásatásokat, akkor is megkapják az alapbérüket az intézménytől. És nem kell csodálkozni azon, hogy az rt. nem akarta belevenni a szerződésbe azt, hogy ezzel a nyolcszázmillióval ő bért is fizet, hiszen nem munkáltatója egyik régésznek sem.

Megkérdeztük a történelekről *Vörös Gabriellát*, a múzeum igazgatóját is, de ő azt mondta, várja, míg kiforrija magát ez az ügy, s

ha szükségesnek tartja, megszólal. De szerinte furcsa lenne, ha a múzeum régészei attól kapnák a fizetésüket, akinek a területén dolgoznak. Hiszen akkor Józsi bácsi, akinek a kertjében szarmata temetőt találnak, nagyon nehéz helyzetbe kerülhet.

A közgyűlésen *Piri József*, a jogi és ügyrendi bizottság elnöke mondta ki: az igazgatónőnek joga volt arra, hogy saját hatáskörben megkösse ezt a szerződést. A megyei közgyűlésnek viszont ahhoz van joga, hogy ellenőrizze intézménye gazdálkodását, és ha szabálytalanságot lel, lépjen. A képviselők abban maradtak, a jogi és a pénzügyi bizottság a jövő héten értelmezi a szerződést, és a témára még visszatérnek.

B. A.

Átadták Szeged kisállatmenhelyét

Ünnepélyes keretek között tegnap hivatalosan is megnyitották Szeged első kisállatmenhelyét. A lapunk által is támogatott akciónak köszönhetően Tappancstanyára az első évben 35 kutyát tudnak befogadni.

Mindössze egy év telt el azóta, hogy a Tappancs Alapítvány felvállalta, létrehoz egy kisállatmenhelyet Szegeden. Magán-személyek és cégek egyaránt a kezdeményezés mellé álltak – kiadónk is nagyon sokat tett a szervezésben –, amelynek köszönhetően tegnap megnyílt a Tappancstanya. A kiskundorozsmai telken 35 kutyának alakítottak ki férőhelyet, kennelekkel, kifutókkal és egy nagy szabad területtel, ahol minden nap szaladgálhatnak az ideiglenesen befogadott állatok.

A menhely jelképes kulcsát lapunk kiadójának igazgatója, *Pásztné Mészáros Éva* adta át az alapítvány elnökének, *Farkas Gabriellának*, majd közösen vágták át az avatószalagot. *Pásztné* elmondta, nagyon örül a menhelynek, hiszen gondot jelentett

Pásztné Mészáros Éva kiadóigazgató és Farkas Gabriella alapítványi elnök tegnap felavatta a kisállatmenhelyet. Fotó: Gyenes Kálmán

Szegednek, hogy a gazdátlan kutyák helyzetét nem tudta megfelelően kezelni. Külön köszönetet mondott a Tappancs Alapítvány önkénteseinek, akik felvállalták a menhely létrehozását, a médi-

umoknak, hiszen nélkülük az emberek talán nem ismerték volna fel, milyen fontos ügyben kérnek támogatásukat, valamint azoknak a vállalatoknak és magánszemélyeknek, akik adomá-

nyaikkal segítettek. Kiemelte: a Tappancs Alapítvány az elmúlt évben csak az adók egy százalékából 5 millió forintot kapott, amely azt jelzi, a gazdátlan ebek sorsa társadalmi ügygé vált a városban.

Farkas Gabriella elmondta, önkénteseik mindent megtesznek, hogy minél több kutya kerülhesen ki a menhelyről és leljen ismét szerető gazdára. Hangsúlyozta: a tanya befogadóképessége korlátozott és már most tele van, így az alapítvány képviselői kérnek mindenkit, hogy ne vigyen ki talált vagy megunt kutyát Dorozsmára. Minden állatot várolistára vesznek, és csak akkor szállítják ki a menhelyre, ha onnan egy másikat örökre fogadtak.

A Tappancstanyán ma nyílt napot tartanak, amelyre minden érdeklődőt várnak. Kis és nagytestű, kölyök és felnőtt állat egyaránt található a menhelyen. A Tappancstanya a dorozsmai Kulipintyó csárda utáni földút mentén található, a pontos irányt táblákkal jelzik.

T. K.

Azok a fiatalok

KALOCSAI KATALIN

A hetvenes évek közepén, amikor a hivatalos álláspont szerint nálunk egy testileg-lelkileg egészséges ifjúság növekedett, egy törekeny kis asszonyka írta és mondta: a magyar fiatalok korántsem elhanyagolható száma narkomániás, s nálunk is létezik drogprobléma. A doktornőt Farkasinszky Teréznek hívták, aki fél életét arra tette fel, hogy még idejekorán mozgósítson a kábítószerezés rohamos terjedése ellen.

Az idő tájt egyszerűen nem vettek tudomást arról, hogy fiatal srácok és lányok zacskókból szívták az anyagot. Akkoriban még nem voltak sokan, s el lehetett venni a probléma élet azzal is, hogy csak a lódörgő proligyerek töltik az időt szipuzással.

Am a mainál akkor még valóban lényegesen kisebb drogprobléma szőnyeg alá söprése éppen akkor baj volt, mint az a sokkolás, ami manapság történik a droggal kapcsolatban. Szülői értekezletek szólnak arról, hogy már a város elitiskoláiban is füves cigit szívznak a gyerekek. Drogbizottságokba delegált rendőrök, pszichiáterek, tanárok és hivatalnokok pazarolják az időt, hogy felvilágosítsák egymást arról, amit mindannyian nagyon jól tudnak. Drog fórumokon mondogatják rendre ugyanazt egymásnak a szakemberek. Kábítószer-ellenesnek nevezett kampányoktól, akcióktól várják, hogy az ifjúság akkor és ott majd önként felteszi a kezét és eldobja a drogot. Kormányzati ciklusonként horribilis összegekért kiadványokat készítenek, ahelyett, hogy ezt a pénzt például a kábítószer kiváltását segítő tömegsportra áldoznák.

A kérdést kellene feltenni a gyerekeknek: miért a kábulatkeresés, a mesterséges jó hangulat, a szabadulási vágy a való világtól?

A válaszban benne lenne a biztos jövőt garantálni képtelen, zaklatott család, az izzádságtól csepegt tényekért felelős, teljesítmény-hajszolásra ösztönző iskola, a szennyet, az ürességet és a butaságot értékékként elismerő társadalom. A válaszokból kiderülne, ifjainak zavarodottak attól, hogy mifelénk ügyeskedésből, simlisen lehet a legjobban megélni, s a tisztességért, a tartásért hülyének nézik az embert.

A fiatalok a narkóval védekeznek az általunk teremtett közeg ellen. Mi meg a legszánalmasabb nevelési eszközzel, a büntetéssel próbálunk rendet vágni a kábítószerűrben.

Propaganda vagy tájékoztató füzet?

Folytatás az 1. oldalról

A kis füzet a legtöbb iskolába még meg sem érkezett, de ahova már kiküldték, ott sem találkoztak még vele a diákok. Az általunk szűrőpróbaszerűen megszólaltatott szegedi tanulóknak is mi mutattuk meg először a Droginformációs lapokat. Az átanulmányozás után mindenkinek volt róla véleménye.

– Mi ez? Drogpropaganda? – kérdezte felháborodottan *Attila*. A 15 éves fiú szerint ez a kiadvány a drogosoknak való, őket látja el hasznos tanácsokkal. Nekik viszont a fiú véleménye szerint nem olvasgatniuk kellene, hanem elmenni egy drogrehabilitációs központba. Hozzátette: szomorú, hogy ilyen kiadványok jelennek meg, mert ez azt jelenti, hogy egyre több a kábítószer-élvező.

Henriett szintén hasznosabbnak tartja a füzetet a kötelező „agymosásoknál”. A 17 éves gimnazista szerint az ő korosztályánál már elkétek azzal, hogy miért ne próbálják ki, hiszen akit érdekelt, már megtette. Ezért tartja jó gondolatnak, hogy nem a már agyonhangozott találmakat írták le, hanem a téma jogi hátterét. – Ha megkapjuk, biztosan részletesen átnézem – tette hozzá.

A különböző középiskolák vezetőinek szintén eltérő véleményük van a kiadványról. *Mike Csaba*, a szegedi Radnóti Miklós

Kisérleti Gimnázium igazgatója úgy fogalmazott, a füzet „felemásra” sikerült. Rosszat nem akart róla mondani, így csak annyit jegyzett meg: a törvényi szabályozást jól közvetíti. *Szilvási László*, a szegedi Dugonics András Piarista Gimnázium vezetője szerint szép kiállítású mű, hasznos információkkal. A direktor úgy véli, a kommunikáció stílusa miatt azonban lehet rossz-szul, felhívó jellegűnek is értelmezni. *Kühn János* viszont teljes mértékben kiállt a kiadvány mellett. A Tömörkény István gimnázium igazgatója elmondta: minden, aminek a célja a felvilágosítás, hasznos, ezért nem érti azokat, akik kötözködnek.

Zelenai Károly, a szegedi Ifjúsági Drogcentrum vezetője a kiadványt nem tartja propaganda-anyagnak. Véleménye szerint a Droginformációs lapok hangsúlyozza a felelősséget, hiszen tájékoztat arról, milyen jogi következményekkel jár a kábítószer-fogyasztás, leírja azt is, hogy árosak és veszélyesek ezek az anyagok, ugyanakkor eligazítást ad arról, mikor és milyen körülmények között büntethetők a fogyasztók és a terjesztők. Ezért a füzetet felvilágosító kiadvánnyként kell kezelni.

Zelenai Károly elmondta, a tiltás sehol a világon nem szorított vissza teljes mértékben a droghasználatot.

TIMÁR KRISZTA

Roma integráció

A magyarországi cigányság esélyegyenlősége és a romák társadalmi integrációja címmel rendeztek tegnap konferenciát Szegeden. Az Országos Cigány Önkormányzat által szervezett találkozó elsődleges célja az volt, hogy szélesebb körben folytatódjék a roma integráció társadalmi elfogadtatása. Az eseményen szó esett a Nemzeti fejlesztési tervben belül a cigány kisebbségi önkormányzatok és civil szervezetek pályázati lehetőségeiről, a romák foglalkoztatásának problémáiról.

A konferencián az is elhangzott, hogy az EU csak azokat az iskolákat támogatja majd, amelyek megszüntetik a cigány osztályokat és megoldják a roma tanulók integrációját. Az együttnevelést az állam támogatja, a normatívához integrációs felkészítési, valamint nemzetiségi kiegészítő normatívát kaphatnak az ezekre a feladatokra vállalkozó általános iskolák. Csongrád megyéből Hódmezővásárhely, Algyő és Csanádpalota vállalkozott a feladatra.